

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 noiembrie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Pet. 1:12-13, 16-20**: *„De aceea, voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți. Dar socotesc că este drept, cât voi mai fi în cortul acesta, să vă țin treji, aducându-vă aminte de lucrurile acestea.*

În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.» Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte...Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură („nu permite o interpretare proprie” – lb. germ.)”.

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Eu cred că toți care sunt astăzi aici au venit la adunare pentru Cuvântul lui Dumnezeu și au recunoscut despre ce este vorba acum.

Scumpii mei frați și surori, nu ne mai cade ușor să purtăm mesajul divin. Noi purtăm o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu ca să dăm mai departe, sută la sută, ceea ce Dumnezeu a spus în Cuvântul Său. Și cum a spus fratele Alfred Borg care de la început a fost cu noi, din 1955, 1958, 1960 și în toți anii, așa cum a citit el din epistola lui Petru, bărbații lui Dumnezeu au purtat responsabilitatea ca atunci când aveau să nu mai fie pe pământ, credincioșii să cerceteze, să citească și să primească orientare prin Cuvânt. Chiar dacă bărbații lui Dumnezeu au trecut din timp în veșnicie, ei au fost chemați (și trimiși) pentru ca credincioșii să aibă orientarea corectă în Cuvânt. Vă puteți da seama cât

de mulțumitori suntem pentru Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și pentru orientarea absolută în Cuvânt și prin Cuvânt, și știm că tot ceea ce a spus Dumnezeu este «Da» și «Amin» și așa se va întâmpla.

Doresc să intru puțin în ceea ce a amintit ieri fratele nostru Nobel Gill la sfârșitul adunării. Și anume el a spus că ei nu mai pot închiria acea sală din Londra pentru că ei nu cred și nu primesc învățătura trinitară. Scumpii mei frați și surori, nu există niciun punct de învățatură care este atât de greoi, care produce atâtea neazuri ca învățătura trinitară. Dacă te gândești și la discuția dintre Arie și Atanasie. Unul credea că „Domnul nostru este doar o făptură ca și îngerul Mihail”; iar celălalt credea că „Dumnezeu există din veșnicie în trei persoane: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt”. Apoi s-a întâmplat că după o astfel de discuție Arie a murit în următoarea zi. Dar învățătura trinității a devenit o dogmă. Eu am citit din nou. Nu este niciun blestem exprimat mai rău ca blestemul pronunțat asupra celor ce nu primesc învățătura trinitară. Ei pronunță un blestem direct asupra tuturor celor ce nu primesc învățătura lor trinitară. Dacă te gândești, prima prigoană asupra iudeilor a început direct în anul 321 d.Hr. Iudeii au fost blestemați pentru că ei n-au acceptat și n-au primit învățătura trinitară. Au avut loc prigoniri după prigoniri din cauza dogmei trinității.

Dacă citești în istoria Bisericii poți vedea ce a adus această dogmă cu sine. Până la cele șapte cruciade când s-a strigat cu glas tare: „răzbunați-vă pe ei pentru sângele Celui răstignit”. Astăzi noi suntem așezați pe stâlpul rușinii doar pentru faptul că noi credem cum zice Scriptura. O celebritate din țară care publică diferite cărți ne spune: „Vă reproșăm un singur lucru: «Voi respingeți învățătura trinitară»”.

Prin harul lui Dumnezeu noi am primit orientare înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și am verificat. Cuvântul combinat „Elohim-IAHVEH”/„DOMNUL Dumnezeu” se găsește de 6356 de ori în Biblie. Cu adevărat suntem mulțumitori din inimă că noi am recunoscut descoperirea personală a lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru, am primit-o prin descoperire. Aceasta merge înapoi la început. Nu în veșnicie. În veșnicie Dumnezeu era în plinătatea Lui de lumină și viață. Dar apoi El a ieșit din această plinătate și S-a descoperit ca Domn. De

aceea în Gen. 1 nu găsim niciodată cuvântul „DOMNUL”, ci de fiecare dată găsim doar pe „Dumnezeu – Elohim”. Apoi, începând cu Gen. 2:3, în întregul Vechi Testament găsim „DOMNUL Dumnezeu”/„Elohim-IAHVEH”. Iar cine are puțin respect de Dumnezeu va cerceta Sfânta Scriptură. Mi-am notat câteva versete biblice unde în Vechiul Testament a fost prezis că „Sămânța lui Dumnezeu va veni prin femeie” ca să zdrobească capul Șarpelui și să ne dăruiască răscumpărarea prin har.

Cât de des am spus noi acest lucru! Din cauză că păcatul originar a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge, Domnul a trebuit să vină din Trupul Său duhovnicesc într-un trup de carne, pentru ca aici, în Trupul Său de carne, să ia asupra Lui întreaga noastră vină, toate păcatele noastre pe care le-am săvârșit în trupul nostru de carne, să plătească prețul pe cruce și să ne dăruiască iertarea, răscumpărarea și împăcarea, prin har.

Dar despre ce este vorba? Este vorba despre înfiere (Gal. 4). Prin Fiul lui Dumnezeu noi am primit înfierea, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. În felul aceasta noi suntem cu adevărat mulțumitori. Cine citește în întregul Vechi Testament va vedea că nici o singură dată nu este vorba despre „Tatăl”, nici o singură dată nu este vorba despre „Fiul” și nici o singură dată nu este vorba despre un „Duh Sfânt” extra. Eu vă citez versetele biblice din Vechiul Testament pentru ca voi să știți că așa este scris.

Permiteți-mi să citesc Ps. 2:7: „*«Eu voi vesti hotărârea Lui» – zice Unsul – Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut (»Astăzi Te-am zămislit” – lb. germ.)*”. Așadar nu în veșnicie. Nu Tatăl L-a născut pe Fiul cândva în cer. Ci aici este dată o mărturie clară cum a fost prezis în Ps. 2:7 și cum s-a și întâmplat.

Apoi 2 Sam. 7:14: „*Eu îi voi fi Tată, și el Îmi va fi fiu*”.

Ps. 89:26: „*El Îmi va zice: «Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!»*”. „*El Îmi va zice: «Tu ești Tatăl meu»*”.

Apoi Ps. 22:10 „*Da, Tu M-ai pus în poala mamei Mele*” – lb. germ. tr. Menge. *Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. „Tu M-ai pus în poala mamei Mele”*. Nu în poala Tatălui, ci în poala mamei.

Is. 7:14: „De aceea, Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara...”. Amin. „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)”. Făgăduințe date în Vechiul Testament și împlinite în Noul Testament. „Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu”.

Is. 9:6: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: «Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.»”.

Cine merge apoi în Noul Testament, îndeosebi la Evanghelia după Luca 1 și citește ceea ce este scris acolo, cum s-a întâmplat, cum îngerul Gavril a venit la Maria și i-a spus: „Marie, ai căpătat îndurare (trecere) înaintea lui Dumnezeu”. Iar ea a spus: „Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?”. „Îngerul i-a răspuns: «Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preainalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu»”.

Încă o dată Gal. 4, în Fiul lui Dumnezeu avem înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, și putem striga: Același Dumnezeu a devenit Tatăl nostru. „Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”(Ioan 20:17). Domnul nostru nu S-a rușinat să ne numească frații Lui. El este Întâiul născut dintre mulți frați.

Și această afirmație din Col. 1. Un prieten deosebit al fratelui Branham mi-a făcut greutăți. Pentru că fratele Branham a spus odată „Întâiul născut a fost deja la începutul creației”, prin aceasta acel frate a făcut învățătura dualității prin care a devenit celebru.

Frații mei, noi am recunoscut că Același pe care noi Îl cunoaștem ca Fiul al lui Dumnezeu, ca întâiul născut, este Același care a umblat în Grădina Eden, care l-a făcut pe om după chipul Său. Trebuie să mergi la Col. 1 de la vers. 15 să citești: „El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea” și apoi să citești mai departe. Trebuie să mergi în Ioan 1:1 și să citești: „La început era Cuvântul”. În acest punct biblia evreiască este mai exactă: „La început era Cuvântul”. Nu ca în greacă unde este scris „Logos”, care este folosit zilnic de milioane de ori. Ci la început a fost Cel ce vorbește, El care a exprimat toate lucrurile și le-a adus la existență.

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru că putem vedea trecerea de la Gen. 1 la Gen. 2. În Gen. 1:27 este scris că Adam a fost făcut după chipul lui Dumnezeu, iar Eva era în el. În Gen. 2 este scris că Adam a fost pus în trupul de carne, iar Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste el, și el a adormit. Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care a luat-o din Adam, Domnul Dumnezeu a făcut-o pe Eva și a adus-o la el. Și Adam a strigat: *«Iată în sfârșit pe aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!»*. Tot așa, la început, scumpul nostru Domn și Răscumpărător a fost Domnul, Cel ce vorbește, care a exprimat și totul a venit la existență, care a poruncit și a luat ființă și care mai întâi a poruncit: „«Să fie lumină!» Și a fost lumină”.

Dacă ați ști ce înseamnă pentru mine descoperirea lui Dumnezeu, dumnezeirea! Cu aceasta începi. Descoperirea lui Isus Hristos, a Domnului nostru. Nu o altă persoană. Ci Dumnezeu descoperit în mod personal. Lui, Singurului Dumnezeu Îi aducem toată cinstea, că noi respectăm Cuvântul, luăm la cunoștință făgăduințele din Vechiul Testament, iar apoi mergem la Noul Testament și citim cum s-au împlinit și de ce anume s-au împlinit. Pe lângă aceasta doresc să citesc îndeosebi din Evrei 10 unde bărbatul lui Dumnezeu s-a referit la ceea ce s-a întâmplat și cum planul de mântuire al Dumnezeuului nostru a intrat în vigoare pentru noi, și că noi avem o parte directă de ceea ce El face în prezent.

Citim din Evrei 10:7: „*Atunci am zis: «Iată-Mă (în sulul Cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!»*”. Aceasta era deja scris în pergament, în sulul Cărții Vechiului Testament, în Cuvânt.

Citim vers. 9: „*apoi zice: «Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.» El desființează astfel pe cele dintâi...*”. Tot ceea ce a fost spus și făcut prin Lege. „...ca să pună în loc pe a doua ca valabilă”.

Ceea ce s-a întâmplat în Vechiul Testament, în Templu, în Locul Preasfânt, cu aducerea jertfelor de mâncare și sângele – toate acestea au o însemnătate, prefigurând ceea ce avea să ne fie dăruit mai târziu, prin har. Despre ce este vorba aici?

Dragii mei frați și surori, încă o dată vers. 9: „*apoi zice: «Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.» El desființează astfel pe cele dintâi ca să pună în loc pe a doua ca valabilă*”.

Frații mei, Dumnezeu a încheiat un Legământ nou. El Și-a vărsat Sângele noului Legământ. Pe cât de sigur a venit Răscumpărătorul nostru într-un trup de carne pentru ca să poată avea loc voia lui Dumnezeu pe pământ, pe atât de sigur a fost pusă în noi, cei răscumpești, aceeași dorință interioară, prin harul lui Dumnezeu, și noi tângim ca voia lui Dumnezeu să se îplinească acum prin noi ca Biserica.

Mai departe citim din Evrei 10:10: „*Prin această «voie» am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna*”. Amin. La aceasta nici nu trebuie să mai spui ceva.

Răscumpărarea este desăvârșită, iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Așa cum este scris aici: „*...prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna*”. Recitim versetul: „*Prin această «voie» a lui Dumnezeu care, în Domnul și Răscumpărătorul nostru, s-a întâmplat aici pe pământ, s-a isprăvit. Noi, tu și eu, suntem răscumpești, eliberați, împăcați cu Dumnezeu. Adevărul divin este așa cum este scris aici: „prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna am fost sfințiți, dedicați Dumnezeului nostru. Pe cât de sigur a avut loc actul de desăvârșire a lui Dumnezeu, pe atât de desăvârșită este răscumpărarea noastră, după duh, trup și suflet. Și noi toți știm că la revenirea Domnului nostru trupul nostru va fi transformat într-un trup de înviere, așa cum L-a primit Domnul nostru după înviere. Și astăzi mai este așa: în mormânt a fost pus un trup de carne, dar a înviat cu un trup de înviere și Domnul nostru a putut striga: „pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi” (Ioan 14:19). Cuprindem încă o dată aceste gânduri și cuvinte.*

Citim Evrei 10:14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiti pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („pe cei ce se lasă sfințiți și i-a dus la țintă pentru totdeauna” – lb. germ.)”. Aceasta este Evanghelia desăvârșită, aceasta este mântuirea deplină, acesta este harul desăvârșit al lui Dumnezeu, iar noi putem accepta și primi totul. „*Iată-Mă (în sulul Cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta,*

Dumnezeule!” (vers. 7). Intenția și voia lui Dumnezeu a fost harul, răscumpărarea și împăcarea noastră. Voia lui Dumnezeu a avut loc prin actul de răscumpărare. În El noi n-avem doar răscumpărarea, pentru că așa a scris Pavel: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. În El avem totul în toate, până la sfințirea în voia lui Dumnezeu și până la desăvârșire, așa cum este scris aici.

Citim încă o dată vers. 14 și vă rog să acceptați și să primiți aceasta prin credință, primiți-o! Nu priviți la voi, nu vă uitați la alții, nu vă uitați la împrejurări. Noi toți trecem prin încercări. Încă mai suntem în acest trup de carne. Dar în ochii lui Dumnezeu suntem deja în slavă, suntem deja acolo, fără pată, fără zbârcitură, spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu. Încă o dată vers. 14: „*Căci printr-o singură jertfă...*”. Nu mai trebuia să fie făcut nimic altceva. S-a isprăvit pentru totdeauna. „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce se lasă sfințiți*”.

Te lași tu sfințit? Ești tu dedicat și porți o viață sfințită înaintea lui Dumnezeu? Dorești tu să fii confirmat de Dumnezeu? Eu cred că noi suntem aici pentru că avem dorința interioară să ne trăim pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, prin har.

Aici este scris: „*cei ce se lasă sfințiți au fost duși la țintă pentru totdeauna*”. La aceasta noi putem spune un Amin și-I putem mulțumi Domnului pentru totdeauna că am recunoscut voia lui Dumnezeu pentru timpul în care trăim. Gândiți-vă la aceasta: în voia lui Dumnezeu. Nu în afara voii lui Dumnezeu. Ci în voia lui Dumnezeu. Iar voia lui Dumnezeu ne este arătată clar și deslușit în Cuvântul lui Dumnezeu și a fost pusă în inimile noastre. Doar în voia lui Dumnezeu care s-a întâmplat prin Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, și noi am primit sfințirea, până la desăvârșire, prin har.

Cu adevărat avem doar o singură dorință: facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Sincer și cinstit, putem spune: nicio cale proprie, nicio voie proprie. Numai Tu singur să hotărăști. Și în lucrurile pământești, firești, oriunde ne aflăm, rămânem echilibrați, normali, ne facem datoria, mergem la școală, suntem ca toți ceilalți. Dar în inima noastră suntem într-o legătură interioară cu Dumnezeu. În inimile noastre suntem sfințiți prin Jertfa unică și pentru totdeauna

aduși la țintă. Noi facem cum a făcut Avraam, care nu s-a uitat la lucrurile vizibile, ci privea la Cel Nevăzut ca și cum L-ar vedea. Astăzi să prindem din nou curaj, să lăsăm ca valabil doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, adică: suntem sfințiți odată pentru totdeauna, aduși la țintă odată pentru totdeauna.

Ne gândim și la faptul că fratele Branham n-a fost însărcinat doar să aducă ultimul mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. El a văzut gloata răscumpărată în slavă; toți erau tineri, toți erau mulțumitori că el a fost trimis și le-a adus Cuvântul. Acolo în slavă fratele Branham a întâlnit o soră care a fost luată Acasă la vârsta de 92 de ani; când s-au reîntâlnit acolo în slavă ea era tânără și fratele n-o mai cunoștea, iar ea i-a spus: „Dacă tu n-ai fi fost trimis, eu n-aș fi astăzi aici”. Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel ca toți aceia care sunt predestinați pentru viața veșnică au venit într-o adunare ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și au putut să ia decizia corectă. Exact așa este și astăzi. Într-o adunare noi luăm decizia noastră. Dumnezeu nu vorbește pe lângă noi, ci El ne vorbește nouă prin Cuvântul Său sfânt. Cu adevărat noi am fost aduși înapoi la început.

Este o realitate că după deschiderea pecetilor fratele Branham n-a mai predicat în nicio altă țară. După ce totuși a mai putut face o călătorie în Africa de Sud, în pașaportul lui s-a aplicat o ștampilă cu interdicția: „Nu are voie să participe la reuniuni religioase”. Pentru el a fost o durere de nedescris. Sidney Jackson, un vechi prieten al fratelui Branham, avea o piele de la o zebură pe care a împușcat-o fratele Branham în călătoria anterioară primirii interdicției. Fratele Branham era un vânător și un pescar înnăscut. După aceea s-a întâmplat ceva neobișnuit. Fratele Branham împreună cu fratele Jackson au îngenunchiat pe acea piele de zebură și fratele Branham s-a rugat cu lacrimi Domnului Dumnezeuului nostru: „Dumnezeule, dacă eu nu pot aduce mesajul în această țară, atunci Te rog poartă Tu de grijă ca să vină cineva care să aducă mesajul în această țară”. Fratele Sidney Jackson, care a fost printre primii din Africa care a auzit Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea, a venit la mine și mi-a spus: „Ascultă! Pe tine Domnul te-a trimis. Te rog vino cu mine”. Apoi el mi-a spus ceea ce a trăit cu fratele Branham și mi-a spus: „Te rog primește această piele de zebură ca o aducere aminte că ultima rugăciune a prorocului de aici a

fost pe această piele de zebra. Iar acum Domnul Dumnezeu te-a trimis cu mesajul pe care noi îl credem și l-am primit”.

Ce am putea noi spune? Așa cum a călăuzit și condus de la început Domnul, și cum a fost citit în Cuvântul din introducere despre Petru, ceea ce am văzut și auzit, ce am trăit și noi despre Cuvântul vieții aceea vă vestim. Un bărbat al lui Dumnezeu a putut spune: „*Noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea. De El să ascultați»*”. Apoi a venit bărbatul lui Dumnezeu care a putut spune: „Noi am fost împreună cu El pe muntele cel sfânt, când s-au arătat Moise și Ilie și am auzit acest glas din norul supranatural”. După aceea bărbatul lui Dumnezeu merge mai departe în temă, și spune că: „Nicio prorocie din Scriptură nu permite o tălmăcire proprie”. Ci Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, iar noi care credem fiecare Cuvânt vom vedea împlinită fiecare făgăduință, prin har.

Eu sunt convins sută la sută că Dumnezeu n-a făcut niște promisiuni goale. Tot ceea ce a spus Dumnezeu rămâne adevărat în vecii vecilor. Răscumpărarea este desăvârșită. Ultimul mesaj este desăvârșit. Și cum am citit ieri din Dan. 12:4: „*Tu, însă, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului*”. Dar noi am ajuns în timpul sfârșitului, și pentru că ne aflăm în timpul sfârșitului, Cartea pecetluită, cu întregul ei conținut ascuns, a fost deschisă. Apocalipsa 5 s-a împlinit, Cartea este deschisă, tainele sunt descoperite, chivotul legământului există și este aici, iar Domnul ne vorbește prin scumpul și sfântul Său Cuvânt, și ne dăruiește harul să înțelegem totul corect. Pentru că noi n-avem o părere proprie, n-avem tălmăciri proprii, ci îi permitem Cuvântului să ne vorbească. Cine merge înapoi la Dan. 12 va observa că direct în legătură cu aceasta este scris că mulți vor fi separați, curățați, albiți. Cei înțelepți vor înțelege și vor avea parte. Dar cei răi, care nu vor să știe de Dumnezeu, vor trece pe lângă aceasta fiindcă nu pun preț pe așa ceva.

Așa cum am spus ieri, ceea ce Mirele are de spus o spune Miresei. Așa este firește și tot așa este și duhovnicește. Un mire nu vorbește cu toate femeile; un mire îi vorbește doar miresei lui. Tot așa este și spiritual. Sunt multe biserici așa zis creștine. Dar Domnul a

spus: „*Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui*” (Mat. 16:18). Dar așa cum poporul Israel este un ghimpe în ochiul națiunilor, pentru că alegerea lui Dumnezeu a avut loc cu Israelul și de aceea toate națiunile sunt împotriva Israelului, tot așa este și cu Biserica. Pe baza predestinării și alegerii noi nu suntem din această lume. În Ioan 16:2 este scris ceea ce Domnul nostru a anunțat mai dinainte: „*va veni vremea când, oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu*”.

Vă mai spun acest lucru cu o mare durere. Istoria Bisericii dă mărturie despre aceasta, ceea ce au făcut cruciații din Ierusalim când mii de oameni au fost uciși cu sabia, în strigăte de „Aleluia”. Cu câtă laudă au trecut, măcelărind și vărsând acel sânge, fiind convinși că I-au făcut o slujbă lui Dumnezeu! Dați-vă odată seama ce înseamnă așa ceva. Cum este astăzi din cauza Cuvântului lui Dumnezeu? Oamenii sunt de părerea că Îi fac o slujbă lui Dumnezeu. Dar noi Îi mulțumim Domnului că El veghează asupra Bisericii.

Așa cum fratele Branham a făcut de cunoscut, în a cincea pecete, atunci când martirii iudei (și cei șase milioane de martiri iudei uciși în timpul holocaustului) strigau răzbunare, lor le-a fost spus: „*să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei*” (Apoc. 6:11). Calea urmării Domnului nu este pavată cu petale de trandafiri. Noi nu suntem înțeleși în această lume pentru că nu suntem din această lume. Noi suntem în lume, dar nu suntem din această lume. Noi nu ne mirăm ca de ceva ciudat dacă trebuie să fim prizoniți, ponegriți și renegați, fiindcă știm că aparține faptului că nu suntem din această lume.

Ne întoarcem la punctul și învățătura care înseamnă cel mai mult pentru noi. Domnul Dumnezeu ne-a dăruit acest har ca să trăim acum la sfârșitul timpului harului. Noi am recunoscut făgăduința pentru acest timp și dăm mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu. Noi putem spune cum a fost cu Ilie. Inimile celor din poporul lui Dumnezeu au fost întoarse înapoi la Dumnezeu. Nu la un om!

Și acest lucru l-am repetat de fiecare dată. Când un rob al lui Dumnezeu nu reușește să-i aducă pe ascultători într-o legătură cu

Dumnezeu, atunci ceva nu este cum trebuie să fie. Frați și surori, trebuie să fie așa, ca să nu mai priviți la niciun om. Cum am spus nu demult, nu trebuie să le mulțumim lui Petru și Pavel. Da, noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că i-a putut folosi și exact așa Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toți cei trimiși de El. Eu n-am mers la fratele Branham ca să-i fi spus: „Mulțumesc frate Branham”. Dar Îi mulțumesc lui Dumnezeu că El a vegheat asupra Cuvântului Său. Dacă voi ați văzut ultimele fotografii care sunt la mine în birou, care ilustrează ce se face cu fratele Branham, cu clădirile, cu numele și familia lui și tot ce se mai face!

Vă spun aceste lucruri cu teamă și respect înaintea Dumnezeului Celui viu. În acest loc noi Îi dăm toată cinstea doar Singurului, Adevăratului Dumnezeu care Singur este vrednic. Toți robii Lui și-au împlinit însărcinările lor. A început cu Ioan Botezătorul, la începutul Noului Testament și apoi a continuat. Și dacă privim la ultimii cinci sute de ani, știm că au avut loc treziri după treziri. Apoi a sosit timpul pe care Domnul l-a prezis și anume că El avea să trimită un proroc. Astfel, Cuvântul profetic a fost pus pe sfeșnic iar noi am fost aduși înapoi la Dumnezeu. De ce a fost descoperit Cuvântul? De ce îl credem? Pentru ca noi să putem fi sfințiți în Cuvântul descoperit și credința noastră să fie ancorată în făgăduințele Cuvântului. Îi suntem foarte mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru pentru aceasta.

Pavel a scris atunci în 2 Tim. 4, că prin slujba lui va fi făcută încheierea. Când privim în timpul nostru vedem că Domnul l-a putut folosi pe fratele Branham ca să facă încheierea, iar noi avem parte de aceeași propovăduire, de aceeași învățătură. Acum dorim doar ca Domnul Dumnezeu să-Și confirme Cuvântul Său în mijlocul nostru. Puteți citi din 2 Tim. 4 unde Pavel a exprimat foarte bine acest gând, și anume ceea ce a dorit el să împărtășească poporului lui Dumnezeu.

Citim din 2 Tim. 4:17: *„Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit (mi-a dat putere), pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate Neamurile”.*

Totul a fost dus la încheiere, noi am auzit ultimul mesaj, credem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu și din inimă Îi putem mulțumi Domnului, și să-I dăm toată cinstea și slava că El a cercetat pe poporul

Său, prin har. Îi mulțumim și pentru faptul că nouă ni s-au făcut de cunoscut toate lucrurile supranaturale pe care le-a făcut Dumnezeu și prin slujba fratelui Branham și pentru faptul că El a dat călăuziri. Am spus deja acest lucru. În martie 1962 El i-a dat călăuzirea că cei șapte îngeri se vor descoperi în norul supranatural. Apoi bărbatul lui Dumnezeu s-a dus pe muntele Sunset; apoi a venit 28 februarie 1963 când norul supranatural s-a coborât și el a văzut șapte îngeri așezați sub forma unei piramide, iar al șaptelea înger a fost cel ce a vorbit cu fratele Branham și i-a spus: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville căci a sosit vremea deschiderii celor șapte peceti”. Noi avem respect față de ceea ce a făgăduit Dumnezeu și a făcut vizibil în timpul nostru.

Încă o dată accentul pe Dan. 12:4: „pecetluiește și ține ascuns tot ceea ce a fost descoperit, până la timpul sfârșitului”. Dar apoi toți care vor auzi ultimul mesaj vor cerceta Cuvântul și vor observa că totul este așa cum a fost anunțat, cum a fost făgăduit și cum s-a împlinit cu adevărat. Și acest lucru îl mai spunem o dată. În acel timp, în timpul sfârșitului, mulți vor fi separați; atunci când cartea pecetluită este deschisă, când tainele vor fi descoperite, atunci mulți vor fi separați, curățați, lămurii și pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Fie ca astăzi să cadă adânc în inimile noastre faptul că Dumnezeu a făcut o lucrare de răscumpărare desăvârșită și că pe crucea Golgotei s-a împlinit totul, până la desăvârșirea noastră, răscumpărare, iertare, har și mântuire.

Scumpi frați și surori, fie ca toți aceia care încă n-au siguranța mântuirii, care încă n-au trăit o pocăință adevărată și n-au vărsat lacrimile pocăinței și n-au recunoscut că sunt pierduți, s-o trăiască astăzi. Doar cine recunoaște înaintea lui Dumnezeu că este pierdut va striga după salvare. Cine încă este sigur pe el însuși, acela va trece pe lângă aceasta. Dar dacă astăzi avem astfel de persoane în mijlocul nostru care încă n-au avut trăiri mântuitoare personale atunci ei să știe că aceasta este ziua pe care Dumnezeu a făcut-o pentru ei. Nu doar să auzi tainele lui Dumnezeu și să auzi făgăduințele vestite. Ceea ce am citit în Evrei 10 este minunat, dar totul trebuie să devină o realitate divină în viața noastră. Noi să ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu și să spunem: „Cuvântul acesta îmi este adresat mie, este pentru mine; eu

cred acest Cuvânt din toată inima mea”. Noi să primim aceste lucruri în felul acesta și ceea ce am citit înainte din epistola către evrei.

V-o mai spun o dată vouă tuturor celor care ascultați Cuvântul astăzi, vouă cărora v-a fost încredințat ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Pe primul loc trebuie să stea salvarea sufletului, iertarea păcatelor, împăcarea cu Dumnezeu, harul și mântuirea. Ce îi ajută unui păcătos învățătura? Învățătura vine abia după ce noi ne-am dedicat viața noastră lui Dumnezeu. Numai dacă Duhul lui Dumnezeu este cu adevărat în noi, El ne poate face viu Cuvântul descoperit, prin har. Așadar toți trebuie să aibă trăirile mântuitoare personale pentru ca fiecare să poată spune: „pe cât de sigur strălucește soarele, pe atât de sigur eu păcătosul am căpătat iertarea”. Știți voi ce se întâmplă într-o astfel de zi?

Eu încă mă mai gândesc la pocăința mea. Atunci a trebuit să mă schimb fiindcă eram ud learcă. Nu trebuia să fac duș, dar după acea luptă pe viață și pe moarte trebuia să fac duș. M-am luptat, am stăruit în rugăciune, iar apoi am străpuns. Vă spun, bucuria pe care o ai în inimă după ce străpungi n-are comparație; fiindcă tu știi că Domnul te-a primit și ești o proprietate a lui Dumnezeu, ai primit har înaintea lui Dumnezeu. Vă rog credeți în Domnul Isus Hristos și faceți începutul corect cu Domnul.

Nu dorim să spunem acest lucru ca o critică, dar este așa. Câți vorbesc despre mesaj și proroc și habar nu au de pocăință, de nașterea din nou și de trăirile mântuitoare cu Dumnezeu! Ci, ca toate celelalte biserici, ei au un lucru pe care l-au acumulat cu mintea și au devenit niște fanatici. Dar viața cu Dumnezeu începe cu iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Și cum am citit, printr-o singură Jertfă păcatele noastre au fost iertate, Sângele noului legământ a fost vărsat, așa cum a spus Însuși Domnul în Mat. 26:28: „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Acest Sânge a fost vărsat. Domnul nostru a intrat cu propriul Său Sânge în Locul preasfânt ceresc și l-a pus pe chivotul legământului. Și astfel a fost luat de peste noi toată osânda și tot blestemul. Domnul a luat asupra Lui tot ceea ce trebuia să ne lovească pe noi. Iar noi, împreună cu Pavel, putem striga: „Împăcați-vă cu

Dumnezeu!” și putem spune că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Astăzi ne putem ruga pentru toți care doresc să-și dedice viața Domnului. Astăzi pot fi botezați toți care doresc să-și dedice viața Domnului. Astăzi este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi toți. În principal vă rog să primiți și să mențineți aceste cuvinte din Evrei 10, scrieți-le pe tabla inimii voastre și păstrați-le în inimă zi și noapte.

Citim încă o dată Evrei 10:9 și 10: „*apoi zice: «Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.»*”. Voia lui Dumnezeu a fost răscumpărarea, iertarea, harul și mântuirea noastră. *«Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule»*. Apoi vers. 10: „*Prin această «voie» am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna*”. Citim și vers. 14, și fie ca aceste versete citite în acest sfârșit de săptămână să rămână gravate în inimile noastre pentru totdeauna. Vers. 14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („pe cei ce se lasă sfințiți” – lb. germ.)”. Da, pentru totdeauna i-a dus la țintă/destinație.

Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină. Dumnezeu ne-a dăruit acest har, să acceptăm și să primim prin credință și din inimă să-I mulțumim Domnului pentru aceasta. Din inimă Îi aducem cinstea și lauda și pentru faptul că noi putem crede ultimul mesaj, ne lăsăm corecțați și pentru faptul că noi am lepădat haina babiloniană și ne-am întors la temelie originală străveche a apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos este Piatra unghiulară. Noi am fost reasezați, așa cum a fost la început. Un Domn, o credință, un botez. Dumnezeu a făcut totul, iar noi Îi putem mulțumi din toată inima pentru aceasta. Fie ca toți de pe întregul pământ să recunoască că acum suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Chiar dacă nu intrăm în evenimentele vremii care se petrec acum, dar prin tot ce se întâmplă noi recunoaștem ceea ce a spus Domnul nostru: „Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, atunci ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie”. Gândiți-vă la Cuvântul din introducere, gândiți-vă la cuvintele pe care le-am citit. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și onoarea în vecii vecilor.

O întrebare: sunteți voi conștienți că, prin însărcinarea directă a lui Dumnezeu, noi vă dăm mai departe Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum Dumnezeu l-a descoperit, și că noi suntem purtătorii ultimului mesaj? Toți frații slujitori de pe întregul pământ, din toate popoarele, limbile și națiunile dau mai departe același Cuvânt. Cât de des am spus ceea ce este scris în Apoc. 1! Ceea ce a descoperit Domnul robului Său Ioan a fost hotărât pentru toți. Îi suntem mulțumitori din toată inima lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El și face acum. Ceea ce Dumnezeu i-a descoperit unui Pavel este pentru noi toți.

Dar așa cum în zilele lui Pavel a fost un Imeneu și un Filet care au sucit învățăturile, spunând că „învierea a avut deja loc” tot așa este și acum. Apoi, după ce i-a amintit pe Iane și Iambre, pe Imeneu și pe Filet care au afirmat că „învierea a avut deja loc” (2 Tim. 2:18b), apostolul Pavel atinge punctul principal „temelia pusă de Dumnezeu rămâne nezguduită” (2 Tim. 2:19). Iar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta, indiferent de câte învățături nebilice sunt despre tunete și altele; până acolo încât ei spun că „fratele Branham va reveni și va ține o slujbă în cort” și tot ce mai există. Nu! Uitați toate acestea! Credeți doar ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Și cum am spus și am citit ieri din Scriptură, Dumnezeu nu-Și va pune pecetea Lui pe nicio rătăcire. Dumnezeu Își va pune pecetea pe toți aceia căroră Cuvântul le-a fost descoperit. „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele*”. Cu adevărat să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu, să-l credem din inimă așa cum zice Scriptura, și să avem parte până la sfârșit de ceea ce face Dumnezeu.

Toți care au necazuri, în familii sau în orice domeniu, astăzi, prin credință și încredere, să-I aducem Domnului toate cererile noastre de rugăciune, iar El o va face bine. Astăzi El este încă Același, Își confirmă Cuvântul și ascultă rugăciuni. Lui Îi aducem cinstea pentru totdeauna, în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Ne ridicăm în picioare.

Îi aducem mulțumire Domnului din toată inima și din adâncul sufletului nostru. Încă mai este timpul harului, încă Domnul mai cheamă. El iartă încălcările și nu-Și mai aduce aminte de păcate. Să-i chemăm pe toți tinerii în față și toți împreună să ne rugăm pentru ei, ca Dumnezeu să binecuvânteze viețile lor și să fie cu ei. Așa cum am spus

ieri, este pe inima noastră ca la răpire să nu lipsească niciunul; toți să fie prezenți. Dumnezeu să dăruiască har. Vă rog veniți în față să vă dedicăm Domnului. Aleluia! Îi aducem mulțumire Dumnezeului Celui viu. Domnul a făcut această zi.

Niciunul din noi nu știe dacă vom mai fi în acest format împreună, nu știm dacă toți care sunt astăzi aici vor mai putea fi aici și data viitoare. Niciunul din noi nu știe când va avea loc răpirea. Dar așa o avem pe inima noastră, așa I-am spus eu Domnului meu în aprilie 1966 când am început să port mesajul în toată lumea: „Doamne, eu am rugămintea aceasta înaintea Feței Tale, ca toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea și îl vor crede, să găsească har înaintea Ta și să aibă parte de răpire!”. Noi nu predicăm neînțelepților care vor rămâne în urmă; toți care cred interpretările sunt neînțelepți. Dumnezeu nu este în nicio răstălmăcire. Dumnezeu este doar în Cuvântul Său. Dar așa cum este scris, dintre toți aceia care au fost chemați afară doar jumătate vor rămâne în Cuvânt, sub Sângele Mielului, cu siguranța credinței depline, că Domnul împlinește Cuvântul Lui în viața noastră., Eu sunt convins sută la sută înaintea Feței lui Dumnezeu că în acest loc nu se predică fecioarelor neînțelepte. Ci Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu este vestit fecioarelor înțelepte, iar dovada este că voi îl credeți. Dacă voi credeți spuneți „Amin”. Aleluia! Se va întâmpla după credința noastră. Primiți răscumpărarea, primiți iertarea, primiți și acceptați prin credință. Aceasta este o parte o poruncii marii trimiteri: să propovăduim întregii lumi iertarea păcatelor și împăcarea noastră cu Dumnezeu. Și toți aceia care trăiesc iertarea se lasă botezați.

Cei mai mulți dintre voi care ați venit în față sunt deja botezați. Astăzi voi vă dedicați din nou viața Domnului. Iar toți aceia care încă nu sunt botezați, după acest serviciu au posibilitatea să se lase botezați. Eu cred că Domnul a hotărât această zi și că voi ați venit la El prin credință. Cuvântul acesta este valabil și pentru voi: „*Tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12). Domnul ne-a descoperit Numele Lui și noi credem din toată inima în Numele Lui, noi credem Cuvântul Său sfânt. Credeți voi toți care ați venit în față? În toate limbile, în toate popoarele. Cât de mulțumitori putem fi! Fie ca toți din

toate popoarele, limbile și națiunile de pe întregul pământ să audă ultimul mesaj, să urmeze ultima chemare.

Am această întrebare pe care doresc să v-o adresez: Tinerilor, puteți voi crede din toată inima că acesta este ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos, ultima chemare care acum răsună pe întregul pământ, tuturor popoarelor și limbilor? Dacă credeți, atunci spuneți „Amin”. Da, voi L-ați primit și acceptat pe Domnul. Primiți și iertarea păcatelor voastre, primiți tot ceea ce v-a dăruit Domnul Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi și pentru toți care ascultă și urmăresc vestirea. Fie ca toți, tineri și bătrâni, astăzi să-și dedice viața Domnului Dumnezeului nostru, să primească și să accepte ceea ce am citit din Evrei 10 și toate celelalte versete biblice. Este o lucrare desăvârșită a harului Dumnezeului nostru. Vom fi înfățișați înaintea Lui, înaintea tronului Său, ca o gloată răscumpărată prin Sânge, fără pată și fără zbârcitură. Totul prin har.

Dacă cineva dintre voi simte că face lucruri pe care nu dorește să le facă, dacă simțiți că mai sunt legături, unde Dușmanul își are mâna în joc, atunci să ne rugăm și să credem că Domnul dăruiește eliberare. Căci așa a fost spus: ca să vestim eliberarea celor legați. Toți cei ce sunt legați de unele legături și fac lucruri pe care ei nu doresc să le facă, astăzi, prin credință, să primiți eliberarea și să se poată împlini și cu voi: „Pe acela pe care Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela cu adevărat este liber”. În această zi să vă fie descoperite răscumpărarea, eliberarea și mântuirea voastră deplină, prin har. Credeți cu toții?

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, așa cum este scris în Is. 61 și Lc. 4: „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia...*”...

Iubite Domn, noi putem trăi autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul nostru. Îți mulțumim că i-ai ajutat pe toți tinerii. Tu le cunoști viețile, problemele și necazurile, iar noi Ți-i dedicăm Ție. Și astăzi Duhul lui Dumnezeu se odihnește asupra noastră, asupra întregii adunări, și propovăduim tuturor eliberarea, iertarea, vindecarea și mântuirea deplină, iar prin credință noi putem accepta și primi.

Scumpii mei frați și surori, astăzi toți vom mulțumi Domnului împreună. Deschideți-vă gurile voastre și mulțumiți-I Domnului pentru răscumpărarea, salvarea și iertarea voastră. Începeți acum și mulțumiți-I Domnului. Laudă și mulțumire Domnului. Doamne, Tu ai făcut aceasta, Tu ai răscumpărat, ai eliberat, ai văzut, ai binecuvântat. Aleluia! Mulțumiți-I Domnului, lăudați Sângele, lăudați-L pe Domnul. Mulțumiți-I pentru harul, credințioșia și Cuvântul Lui sfânt. Mulțumiți-I Domnului. Biruința lui Dumnezeu este descoperită acum. Aleluia! Mulțumiți-I Domnului, mulțumiți-I Domnului. Ascultă Doamne, ascultă Doamne! Laudă lui Dumnezeu. Mulțumiți-I pentru iertare, pentru eliberare, pentru har, mulțumiți-I pentru tot ceea ce El a isprăvit. Mulțumiți-I Domnului. Aleluia! Lăudați Numele Domnului.

Acum pentru întreaga adunare. Acum toți împreună Îi vom mulțumi Domnului. El a făcut lucruri mari în viețile noastre. Astăzi Îi vom mulțumi Domnului Dumnezeuului nostru pentru răscumpărare, pentru iertare, pentru har și mântuire, pentru Cuvântul Lui scump și sfânt pe care ni l-a descoperit și pentru faptul că nici o singură dată n-am alunecat, ci am rămas în Cuvântul lui Dumnezeu. Totul este har. Permiteți-mi încă o dată, din adâncul inimii și convins, să spun că toți care sunt dintre fecioarele înțelepte vor asculta și crede doar Cuvântul lui Dumnezeu și vor trăi doar ceea ce este făgăduit în Cuvântul lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor alerga în diferite direcții și vor urma bărbați care vestesc interpretări, răstălmăciri. Adevărații copii ai lui Dumnezeu cred adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Și cum am spus ieri și am auzit, vor fi pecetluiți doar aceia care au fost sfințiți în Cuvântul Adevărului, cărora Cuvântul le-a fost descoperit. Și cum am citit astăzi: sfințiți o dată pentru totdeauna și pentru totdeauna aduși la țintă. Spuneți „Amin”. Amin. Îi aducem mulțumire Domnului.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima. Tu ești prezent. Tu n-ai dezamăgit pe niciunul, toți au primit ceea ce ei Te-au rugat. Îți mulțumim din inimă pentru aceasta, în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Puteți pleca în pace. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îi mulțumim Domnului. Amin.

Sumar video – noiembrie 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Îi suntem atât de recunoscători Domnului pentru că a fost cu noi într-un mod extraordinar și am împărtășit Cuvântul lui Dumnezeu cu poporul lui Dumnezeu, care a venit de pe diferite continente și țări - nu numai din întreaga Europă, din Australia, Canada, SUA, Africa de Sud, Africa Centrală, ci de pretutindeni poporul lui Dumnezeu s-a adunat aici.

Și Îi suntem recunoscători Domnului că ne-a descoperit Cuvântul Său, că a trimis pe slujitorul și prorocul Său cu cel mai mare scop din istoria omenirii, din istoria bisericii nou testamentare. Am citit din Daniel 12 de la v. 9, când prorocului din Vechiul Testament i-a fost spus: *„cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului”*.

Apoi, înțelegem prin harul lui Dumnezeu că noi trăim acum în timpul sfârșitului, iar când a sosit timpul, Dumnezeu i-a vorbit fratelui Branham despre deschiderea celor șapte peceți, cartea care a fost închisă, tainele care au fost ascunse. Prin harul lui Dumnezeu putem privi în urmă și să spunem că nu a existat numai un 28 februarie 1963, când prorocului i-a fost spus din din acel nor supranatural „Întoarce-te la Jeffersonville pentru deschiderea peceților”, ci știm și despre 17-24 martie, când acest om al lui Dumnezeu ne-a împărtășit tainele care fuseseră ascunse.

Iubiților, vă puteți închipui cum mă simt eu, cunoscându-L pe Domnul în ultimii 70 de ani și cunoscându-l pe fratele Branham vreme de zece ani. Am avut parte de slujba lui când încă mai era în viață. Chiar înainte ca el să meargă în Arizona conform vedeniei, eu am fost împreună cu el - cunoașteți mărturia mea. Dar acum înțelegeți responsabilitatea pe care o am eu, de a împărtăși Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu? Domnul l-a folosit pe fratele Branham ca să descopere tainele ascunse. Dar după deschiderea peceților, el nu a dus niciodată mesajul în nicio altă țară. Prin harul lui Dumnezeu, de când el a fost luat în slavă, am avut privilegiul ca, printr-o însărcinare divină, să duc națiunilor pământului adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, adevăratul mesaj al acestui ceas, adevărata descoperire a tainelor și să le

împărtășesc adevăratul mesaj, adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, nu o răstălmăcire, nu o închipuire, ci Cuvântul care va rămâne în veac.

În cartea prorocului Daniel mai scrie, chiar după afirmația că lucrurile vor fi pecetluite până la vremea sfârșitului: „*Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii*”. Dacă veți citi mai departe, cei răi nu vor da nicio atenție la ceea ce are de spus Dumnezeu, dar cei ce sunt rânduți s-o vadă, se vor bucura și vor fi curățiți prin spălarea în apa Cuvântului lui Dumnezeu și prin spălarea în sângele Mielului; păcatele lor sunt iertate și ei sunt sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi, desigur, dacă mergem mai departe la Efeseni 1:13, citim despre pecetluirea cu Duhul Sfânt. Este scris aici: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului, ați crezut în El...*”. Nu doar Evanghelia, ci după ce a fost descoperit Cuvântul, după ce ați auzit Cuvântul adevărului - și nicio minciună nu este în adevăr, nicio răstălmăcire, niciuna din toate învățăturile greșite nu se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu. În Biblie nu se regăsește nimic despre vreo învățătură referitoare la două suflete, nimic despre vreo parousie, despre cele șapte tunete. Niciuna din aceste învățături greșite care sunt propagate, nu se regăsește în Biblie. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă voi credeți numai Cuvântul lui Dumnezeu, veți fi pecetluiți. Dacă voi credeți vreo răstălmăcire, vă garantez în Numele Domnului Isus Hristos că nu puteți fi pecetluiți. Dumnezeu nu va pecetlui niciodată o eroare. Sunteți atenți la ce spun? Dumnezeu este exact în ceea ce spune.

Iar apostolul Petru a spus că nu există vreo tâlcuire personală a cuiva asupra Cuvântului. Atunci cum rămâne cu toate tâlcurile personale care sunt propagate? Uitați-le pe toate și întoarceți-vă la Dumnezeu și la Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că trăim acum foarte, foarte aproape de a doua venire a lui Hristos.

Și pentru cei care cred că El deja a venit, iubiților, dați-mi voie să spun din nou: El și-a descoperit Cuvântul, s-a coborât în norul supranatural, în stâlpul de foc supranatural, dar nu s-a întors în trup. Însă El se va întoarce conform Fapte 2. Se va întoarce în același trup în care s-a urcat la cer și mai întâi vor învia cei morți în Hristos, iar noi, care suntem în viață în Hristos, vom fi transformați și împreună vom fi răpiți în nori și-L vom întâlni pe Domnul în văzduh și vom fi cu El la

ospățul de nuntă al Mielului. De ce nu lăsați Cuvântul lui Dumnezeu în contextul potrivit?

Iubiți frați, a sosit timpul să spunem ce trebuie spus! Dați-mi voie să spun următoarele: acesta este timpul cel mai important pentru biserica nou testamentară. Niciodată n-a mai existat un timp, în istorie, cum este acesta în care trăim noi. În fiecare privință, cu privire la Israel, la lucrurile care se petrec printre și în cadrul națiunilor... iar Domnul nostru a spus: „*când veți vedea toate aceste lucruri împlinindu-se, atunci știți că timpul este aproape, este chiar la uși*”. Și noi credem că este la uși, iar Domnul va reveni foarte, foarte curând!

Așadar este absolut necesar, cum am citit din Daniel, nu numai să știm că a fost deschisă cartea pecetluită și pecețile au fost descoperite, ci de asemenea să știm că mulți vor fi curățiți. Acesta este timpul chemării afară, timpul de a fi curățiți, de a fi spălați în sângele Mielului, de a fi spălați de apa Cuvântului. Iubiților, acesta este timpul lui Dumnezeu. Luați-o în serios!

Și închei spunând aceasta din nou: pecetea lui Dumnezeu poate fi pusă numai peste cei care sunt spălați în sângele Mielului, care au trăit răscumpărarea deplină, mântuirea deplină, care umblă cu Dumnezeu conform Cuvântului lui Dumnezeu; care pot să spună: „*Facă-se nu voia mea, ci voia Ta*”. Ei sunt aceia pe care Dumnezeu Își pune pecetea Sa, după ce noi am auzit și am crezut Cuvântul adevărului.

Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să fie peste voi toți. Fie ca toți să se întoarcă la Dumnezeu, la Cuvântul Său. Acesta este mesajul ceasului: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul Său, înapoi la temelie originală, înapoi la învățăturile apostolilor. El este Alfa și Omega, este Același. Așa cum a fost biserica la început, așa este ea acum, în așezarea din nou și la final va fi așa cum a fost la început.

Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să fie peste voi și să vă fie dată descoperire divină. Și fie ca respectul, respectul sfânt față de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, să fie peste voi și cu voi. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.